

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
ORIOL HUGUET, director general
ESTHER CARALPS, directora de màrqueting i comunicació
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
JOAN SERRA, director de producció
IVAN GRAU, cap financer
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**LES ECONOMIES BÀLTQUES
EN ELS DARRERS ANYS**

Ramon Tremosa
i Balcells

Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.com

EN SÍNTESI

La porta
s'ha
obert

Lituània a l'euro

El ministre de finances de Lituània va demanar la setmana passada l'ingrés del seu país a l'euro per al gener del 2007. Tot i que el Banc Central Europeu pretén ajornar aquest ingrés, potser pels problemes de dèficit públic de França i Alemanya, aquesta petició posa de manifest l'espectacular evolució de les economies bàltiques en els darrers deu anys. Lituània té una extensió de 65.000 km² (el doble que Catalunya) i està situada entre Bielorússia i Polònia, amb sortida a la mar Bàltica inclosa per mitjà del port industrial de Klaipeda. Amb quatre milions d'habitants, Lituània era un dels principals centres industrials de l'URSS.

PER MITJÀ D'UN EFICIENT SISTEMA DE *currency board* (tipus de canvi fix i constant entre la moneda local i el dòlar EUA fixada l'any 1994, canviada per l'euro l'any 2003), Lituània ha aconseguit reduir la inflació per sota del 2% anual des del 1999 ençà, fet que ha permès una ràpida convergència econòmica i que facilita l'accés a l'euro. El PIB lituà ha estat creixent entre el 4% i el 7% anual en els darrers anys i el seu comerç exterior ha passat de dependre totalment de l'URSS a fer-ho de la UE. Les inversions estrangeres es concentren en serveis financers, en tecnologies de la informació i en els sectors agroalimentari, tèxtil, químic i farmacèutic.

LITUÀNIA ERA EL PRINCIPAL CENTRE DE PRODUCCIÓ farmacèutica de l'URSS i també encapçalava els països bàltics en la producció de fertilitzants i de ciment, excel·lent per la qualificació de la seva mà d'obra. Aquesta és la principal amenaça dels països de l'Est europeu: no ho és el baix nivell dels costos laborals actuals, que en pocs anys hauran convergit amb els nostres, sinó el seu elevat capital humà. Els seus treballadors disposen d'un elevat nivell científic i tècnic, parlen diverses llengües, toquen diversos instruments musicals i estan molt motivats per recuperar el temps perdut.

LITUÀNIA TÉ TAMBÉ UN GRAN POTENCIAL TURÍSTIC per l'extraordinària bellesa natural del seu paisatge, en estar un 35% del territori ocupat per parcs naturals. I un altre actiu molt important rau en el fet que és una excel·lent plataforma d'accés als mercats europeus, sobretot al rus, per tal com els lituans coneixen molt bé l'idioma i la manera de fer negocis dels seus antics ocupants. Per això s'hi instal·len moltes empreses escandinaves, alemanyes i daneses.

LA HERITAGE FOUNDATION I EL DIARI *The Wall Street Journal* publiquen des del 1995 un informe anual sobre la llibertat econòmica al món. Per a mesurar-la construeixen un índex que integra 50 variables com la llibertat de moviments en els mercats financers, l'estructura legal i la defensa dels drets de propietat, l'estructura i l'eficiència dels mercats, la dimensió del sector públic, l'eficiència de la política monetària i l'estabilitat dels preus. Aquest informe analitza 161 països i els puntuja de 0 a 10, corresponent les valoracions més baixes a unes institucions més favorables a la llibertat econòmica i a unes polítiques més eficients per al creixement econòmic.

AIXÍ, HONG KONG OCUPA EL PRIMER LLOC PREVIST per a l'any 2006, amb 1,28 punts, seguit de Singapur, Ir-

CARLES DE MIGUEL

“Amb el nou Estatut, en finançament i en gestió d'infraestructures, em temo que Catalunya quedarà més a prop de Múrcia que de Baden-Württemberg i Espanya més a prop de França que d'Alemanya”

landa i el Regne Unit (1,56, 1,58 i 1,74 punts respectivament). Estònia figura en la setena posició (1,75 punts) i Lituània se situa en el lloc 23 (2,14 punts), superant totes dues repúbliques clarament Espanya (lloc 33, 2,33 punts), Itàlia (lloc 42, 2,50 punts) i França (lloc 44, 2,51 punts). La progressió de les repúbliques bàltiques és espectacular, ja que fa deu anys figuraven entre els països més mal posicionats del món i avui ja superen la majoria de països europeus. Això fa que, per exemple, Kenichi Ohmae en el seu darrer llibre sobre la globalització dediqui un capítol a les repúbliques bàltiques i quasi no parli d'Espanya, França o Itàlia.

RESULTATS SEMBLANTS S'OBSERVEN DE L'ÍNDEX de llibertat econòmica que elabora anualment el Fraser Institute o en l'informe anual sobre competitivitat que publica l'IMD (International Institute

for Management Development): llàstima que aquest índex, que considera 241 variables i en què des del 2004 figura Catalunya (juntament amb els principals Estats del món hi ha nou regions com ara Baviera, Escòcia, Llombardia, Roine-Alps, Saõ Paulo i la xinesa Zheijang), registri per al 2005 una pèrdua de posicions de l'economia catalana en el món del lloc 27 al 32 del món.

QUÈ TENEN LES REPÚBLIQUES BÀLTQUES QUE NO tingui Catalunya? Entre d'altres coses, l'impost de societats més baix d'Europa: segons l'informe mensual de La Caixa d'aquest mes, això és així tant en percentatge de la base imposable (Lituània, 15%, mitjana UE-25, 26%, Espanya -règim comú-, 35%, el tercer més alt) com en tipus impositiu efectiu, és a dir, un cop descomptades les desgravacions i les bonificacions fiscals en aquest impost (Lituània 5%, Estònia 8%, mitjana UE-25 19% i Espanya -règim comú- 25%, també el tercer més alt). Per això és positiu que l'Associació Catalano-Lituana hagi organitzat una setmana de cultura catalana a la ciutat de Kaunas (www.catweek.org): del 22 al 29 d'abril s'hi donarà a conèixer gastronomia, art, música, teatre, dansa, llengua, literatura i economia catalanes.

“CATALUNYA ÉS COM LITUÀNIA, PERÒ ESPANYA no és l'URSS”, digué el president Pujol. Amb el nou Estatut, en finançament i en gestió d'infraestructures, em temo, però, que Catalunya quedarà més a prop de Múrcia que de Baden-Württemberg i Espanya més a prop de França que d'Alemanya.

Marçal
Sintes

L'anunci d'un “alto el foc permanent” per part d'ETA és una notícia esperada, però no per això deixa de ser una notícia importantíssima. Com ha manifestat el president del Parlament, Ernest Benach, s'ha obert una porta. Ara toca travessar el llinard i emprendre una travessia que serà llarga, complicada, plena de perills i en molts moments desesperant. Perquè aquesta travessia arribi a la meta desitjada calen moltes coses, entre elles que el PP deixi enrere la mesquinesa i sàpiga estar a l'altura de les circumstàncies. És a dir, que mostri que el patriotisme del qual tant s'omple la boca també pot tenir un sentit constructiu. Veurem en els pròxims dies i setmanes si els populars són capaços de variar la lamentable actitud que han estat mantenint. El comunicat d'ETA d'ahir -curiosament 24 hores després de l'aprovació en la Comissió Constitucional del projecte d'Estatut català- provocarà, d'altra banda, efectes notables sobre la geometria política espanyola. Si, arribat el moment de les eleccions, existeix la impressió que Zapatero està conduït bé el procés, amb quasi tota probabilitat la societat li renovarà àmpliament la confiança. Això no contradiu, tanmateix, la idea que el millor que pot fer el PP a partir d'ara és acompanyar Zapatero en el seu intent, des d'un punt de vista de l'interès del conjunt de la ciutadania, però també des del punt de vista partidista. Pel que fa a Catalunya, se m'acut que un primer efecte del gir motivat per l'anunci de l'organització terrorista pot ser que ERC es replantegi la seva negativa a donar suport al nou Estatut en el referèndum. m.sintes@hotmail.com